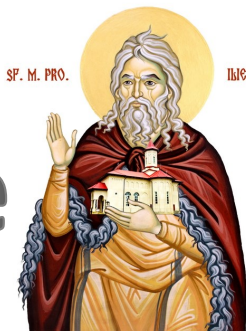

Speranța

Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Botezul Domnului (Teofania—Dumnezeiasca arătare)

Duminica aceasta sărbătorim Botezul Domnului, sau Teofania, cum este numită mai teologic și cum auzim în troparul Praznicului—Dumnezeiasca arătare a Sfintei Treimi la râul Iordan, cu prilejul botezului Domnului de către Sf. Ioan Înaintemergătorul, prilej cu care aflăm că Dumnezeu este iubire, și dacă este iubire, nu este singur, ci Tată al unui Fiu Unul-Născut și veșnic, dar acum întrupat pentru noi, și purcezător-izvorător al Duhului Sfânt Mângâietorul, Cel care mângâie din lăuntru inimile celor botezați.

Importanța sărbătorii este mare și harul ei preaslăvit deoarece de acum încolo, prin Domnul și Mântuitorul Iisus Hristos, harul întreg al Sfintei Treimi, adică toată puterea și înțelepciunea ei, se găsește la dispoziția celor care cred, care îl primesc și-l lucrează. La păgâni, a gândi înțelept, a-ți stăpâni simțirile și a lucra binele, și aceasta la un nivel cât mai pur, înalt, ține de filozofie religioasă și de experiență pe propria piele, generație după generație. La evrei, Legea lui

Moise, sfântă, dreaptă și bună, odată primită de fiecare, pornea un război în lăuntru credinciosului, între bine și rău, iar harul lui Dumnezeu ajuta mereu binele și-l sprijinea când omul pricepea voia lui Dumnezeu și se hotăra a o împlini neabătut, dar în inima evreului lucra mereu și binele, și răul, iar această tensiune nu înceta până la moarte.

Pe creștin, Botezul îl rupe de cele vechi, de păcat, îl leagă de Dumnezeu, îl înnoiește, iar răul lucrează din afară spre dinăuntru, pe când harul izvorăște dinăuntru spre exterior. Prin Duhul Sfânt primit la Taina Mirungerii, imediat după Botez, această înnoire se face posibilă și lucrătoare, omul deschizându-se harului celei de-a treia Persoane a Sfintei Treimi, Sf. Duh. Sf. Împărtășanie face ca Domnul Hristos, Dumnezeu adevărat și om deplin, să fie prezent și să schimbe și alcătuirea, firea omului, și viața lui. Pe pământ, Hristos a lucrat plin de Duhul Sfânt, cum s-a văzut la Iordan; după Înălțarea Sa la cer și Pogărârea Sf. Duh, toată prezența și viața lui Hristos, în Biserică, se face prin Sfântul Duh, care este mereu plin de Hristos, de Fiul lui Dumnezeu și prin El ne duce la unire cu Tatăl ceresc.

Marele har al Ortodoxiei, spun Sfinții noștri Părinți, este nepățimirea omului, starea de curăție și har în care omul trăiește unit cu Dumnezeu, cu patimile legate, adormite, apoi de-a dreptul nimicite, sigur în credința și nădejtile sale datorită prezenței neîncetate a harului,

rodind în jur ca lumină a lumii și sare a pământului, nu prin puterile sale, ci prin Dumnezeu Care locuiește și lucrează într-însul. Ispitele și necazurile nu încetează, dar nu au putere, iar durerile se rabdă deja pentru alții, nu pentru sine.

La fiecare sărbătoare, Biserica spune lumii nu doar că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său întrupat în lume, s-o curățească și s-o sfințească, ci că prezența Lui în lume o invită să fie părtașă la acest mare har. Firea apelor se sfințește prin înnoirea prezenței lui Hristos în lume, la sărbătoare, dar de acest fapt nu interesează și nu ajută decât pe cei care cred.

Pentru creștini, sărbătoarea înnoiește conștiința prezenței lui Hristos în lume, iar prin faptul că luăm și bem agheasmă mare, înnoim conștiința prezenței Lui în noi și cerem harul acestei prezențe, să-l simțim și să ne ajute în toate aspectele vieții. O facem 9 zile, între 6 și 14 ianuarie, apoi rămâne invitația Bisericii de a trăi această prezență în noi și în lume și de a o simți prin Sf. Împărtășanie. 9 zile punem accentul pe harul arătării și lucrării Sfintei Treimi, prin Domnul Hristos, în lume și-n noi, apoi mutăm accentul pe nevoința credeinciosului, ca acest har să se vadă tot anul în viața lui.

Nu toată apa este agheasmă mare, ci doar cea pe

care o luăm cu rugăciune și cu credință. Biserica afirmă la această sărbătoare că toată creația este plină de Dumnezeu și vom da seamă dacă ignorăm această mare oportunitate pentru noi, mai ales că Dumnezeu Și-a trimis Fiul și Duhul în lume. Nu doar 9 zile ținem minte acest lucru, ci viața întreagă. 9 zile ține harul, viața întreagă nevoința de a dobîndi și păstra harul.

Harul acesta vine prin Biserică și se propagă în lume. Prin fântâni, prin râuri, agheasma mare se înmulțește, adică ajunge peste tot. Un atom din ea, luat cu credință de cel care nu are în jur o biserică, îi dă tot harul aghesmei mari. Un butoi de agheasmă mare, folosit în afara destinației sale, nu are niciun efect. Biserica nu ne cere în aceste zile să nu ne spălăm și să nu spălăm, este o evlavie a unora, care dacă ajunge să smintească, să creeze tulburări în casă ori la serviciu (lipsă de igienă, rufe și vase murdare etc.), nu mai reprezintă virtute, ci o extremă nebinecuvântată. Harul sărbătorii ajunge și în apa îmbuteliată înainte de 5-6 ianuarie, vă asigurăm. Cinstim agheasma mare de la biserică, și măcar apele să ne aducă aminte în aceste zile de prezența lui Dumnezeu, de cât har umple lumea și zace nelucrător în noi, de lumea nevăzută care este mai mare și mai slăvită decât cea văzută, pe care nu vrem să ne educăm a o simți prin ochii credinței.

Mare-i sărbătoarea și dăm slavă lui Dumnezeu că prin

agheasma mare primim tot harul ei mai simțit, mai accesibil nouă, și ne rugăm Lui să ne dea putere să luptăm pentru curățire, pentru nepătimire, pentru ca harul deja aflător în noi să își facă vizibile efectele, acum că suntem mai conștienți de prezența lui Dumnezeu în noi și în lume. Mulțumim Domnului că S-a întrupat, că a crescut cu duhul, cu înțelepciunea, cu harul, cu smerenia, că a biruit ispitele celui rău în pustia Iordanului, că S-a umplut de Duhul Sfânt în chip de porumbel, de bunăvoința Tatălui prin glasul ce s-a auzit, și viața Lui nepătimitoare ne-o transmite nouă în Biserică: prin agheasma mare și mică, prin untdelemnul Maslului, prin Sf. Împărtășanie în primul rând. Mulțumim și Sf. Ioan că ne-a lăsat mărturie ce a văzut când a botezat pe Stăpânul Său și Dumnezeu.

Când evreii își mărturiseau păcatele înaintea Sf. Ioan, apa în care se botezau era simbolul și arvuna-avansul curățirii lor și a împăcării cu Dumnezeu. Domnul nostru nu a avut păcate, S-a botezat ca să ne dea pildă, să arate că orice om doar prin har este curat, și după întemnițarea profetului, a botezat și El, pe de o parte ca să arate că a preluat și continuă misiunea Sfântului Ioan Botezătorul, pe de alta ca să dea celor doritori harul pocăinței, într-o măsură mult mai mare, cum numai Unul din Sf. Treime putea s-o dea. Când Sf. Ioan spunea: Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!, oferea botezul în Iordan și

promisiunea lui Mesia. Când Hristos a început să spună și El: Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!, oferea harul unirii cu Dumnezeu în Treime, adică o înțelepciune și o putere mult mai mare.

Să ne oprim puțin asupra nevoii de pocăință, de schimbare a noastră în bine, de luptă cu răul. După cum arăta Sf. Ioan Botezătorul, fiecare categorie de oameni avea păcatele sale, și există leac pentru toți: pe de o parte un bine care să înlocuiască răul, pe de alta har care să asigure tămăduirea și o viață sănătoasă. La fel se petrece la Botez, când preotul verifică credința părinților și a nașilor, hotărârea lor de a fi buni și credincioși pentru a fi în stare să învețe copilul și a-l pune în conlucrare cu harul. La fel la al doilea Botez, Spovedania, când fără canon, epitimie, și hotărârea omului de a se schimba, efectele sunt limitate drastic.

Să luăm agheasmă mare, apoi anafură, între 6-14 ianuarie. Ce rămâne putem lăsa pe anul viitor sau duce la biserică. Agheasma mare lăsată de părintele când a venit cu ajunul, chiar dacă înmulțită, are același efect și se utilizează la fel. Să ne aducem aminte în aceste zile, în tot anul și în toată viața, de cât har umple lumea și mai ales făptura celor botezați, să ne educăm pe noi înșine ca să trăim mai duhovnicește, mai în cele nevăzute, și mai puțin în cele lumești, ca prezența lui Dumnezeu în lume și-n noi, prin

Hristos și Duhul Sfânt, să-și facă simțite efectele.

Soborul Sf. Ioan Botezătorul—7 ianuarie

După marele praznic cinstim persoana sfântă cea mai apropiată lui, Sf. Ioan Înaintemergătorul. Ne închinăm cu evlavie sfântului pentru viața sa de pustnic și rugător, pentru râvna și dedicația absolută față de Dumnezeu, pentru harul dumnezeiesc ce s-a manifestat în viața și lucrarea sfântului încă de la nașterea acestuia. Ne inspiră și mulțimea minunilor săvârșite până astăzi de Sf. Ioan, precum și mărturia Domnului, cum că proorocul reprezintă cel mai mare bărbat născut din femeie, adică o culme neatinsă de atunci a sfințeniei, dublată de smerenia lui, când a zis despre Mântuitorul: Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez. Cam așa ar trebui să gândim și noi: să ne nevoim din toate puterile, să luptăm cu păcatul, dar să învățăm să lăsăm rolul principal și determinant harului dumnezeiesc.

Începând cu această zi se pot săvârși iarăși parastase pentru cei adormiți (nu doar panihida-trisaghion).

Marti, 8 ianuarie, Sf. Cuvios Emilian Mărturisitorul și Sf. Cuvioasă Domnica.

Vineri, 11 ianuarie, Sf. Cuvios Teodosie.

Sf. Teofan Zăvorâtul (10 ianuarie) ne învață: Cereți

ajutorul doctorului, dar în primul rând rugați-vă, totodată, Domnului și sfinților Lui, ca să îi dea pricepere acestuia să prescrie doctoria potrivită. Faceți tot ce fac oamenii cucernici în asemenea cazuri, pentru că nu știți unde este ascuns ajutorul lui Dumnezeu pentru bolnavă. Poate că Dumnezeu a hotărât ca ea să fie în starea asta pentru că lucrul acesta îi aduce mântuire – și va rămâne așa toată viața, ca să se mântuiască. Sau poate că Domnul a trimis boala pentru o vreme, ca să pună la încercare credința ei și a părinților ei. Numai Dumnezeu știe toate acestea. Boala nu e rușine și nu e semn că Dumnezeu l-a lepădat pe om de la Fața Sa. Dimpotrivă, și boala este o milă dumnezeiască. De la Dumnezeu, totul este milă: fie boală, fie sărăcie, fie nevoie. Sora să se roage mai cu râvnă lui Dumnezeu, însă rugându-se să nu spună: „Dă-mi, Doamne, sănătate!”, ci: „Doamne, făcă-se voia Ta! Slavă Ție, Doamne! Dacă este plăcut înaintea Ta, Doamne, izbăvește-mă, iar dacă nu este plăcut înaintea Ta, făcă-se voia Ta. Cred că și boala aceasta este bună, la fel ca sănătatea. Îți mulțumesc, Milostivule Ziditor!”. Există boli pe care Domnul nu le lasă să se vindece – atunci când vede că pentru mântuire este mai mare nevoie de boală, decât de sănătate.

S-au strâns 7298 lei pentru candelabru.

Vineri, 11 ianuarie, ora 18.00—Sf. Maslu.

Sâmbătă, 12 ianuarie, ora 17.00—Spovedanie.